

Perquè no vinc a Sant Hilari...?

A l'mic Ximeno Planas

Perqué no vinc a Sant Hilari me pregunteu, Ximeno amic? al contestar eixa pregunta cregueu que'm dona algun fatic. Es una historia un xiquet trista. si us la tenia d'explicar pro, com que jo ho prenc tot en

[broma

en broma ho vull també contar. Pero, això si, de cor vos prego que no hu feu correr per aquí; si els que'm coneixen ho sabien com s'en enriurien de mi.

Vetaquí que fa dos anys are que al nas va eixirme un gros

[granot

tan gros que'l nas ja hi tingut

[sempre

se'm va posar com un pebrot.

El metge meu va aconsellar-me que banys sulfurosos prengués i ja'm teniu cap a la Puda

amb aquell nas a passá un mes També hi allí entre la colonia

gente pudiente i gente bien pró, de pudiente ho es mes l'aigua que put de un modo molt dolent.

En el hotel que m'hostatjava vaig entrá un dia amb relació

amb una dama americana

que era viudeta igual que jo,

També, com jo, era molt bromista-

com jo també a la seva edat

i també igual que jo tenia

el nas malalt, tot abultat.

El cas va ser que als poquets dies

simpatissaven nostres cors,

i quan els nassos s'enxiqüien

creixien mes nostres amors.

La vritat es qu'era simpática

i força amable como no?

aixó de como no? ho deia ella

amb parauletes de dolçó.

En fi; quan ja'ls respectius nassos

eren del tamany natural

ens vam prometre i vam jurarnos

casar-nos pels vols de Nadal.

Jo tot sovint l'anava a veurer,

tenia un pis gran, ple i estrany;

samblava la fira de mostres

que a Barcelona fan cada any.

Deia que jo li feia gracia

sobre tot parlant castellá

un dia'm va dá un gos i un lloro que mai no va arriová a parlar.

També'm donava unes mirades

que m'arribaven dintre'l cor,

i quan d'amor jo li parlava

sos ulls cambiaven de color.

Pero un disgust va dar-me un dia

que mai mes l'he pogut pahir;

amb un senyor empleat d'Hisenda

a Buenos Aires va fugir.

Com que decia que me amaba

i jo m'ho creia, al sabé aixó

un atac fort, ai, va agafar-me

no se si al fetge o al ronyó.

De rábia, es clar, vaig maleir-la;

l'atac, per sort, no va tornar

i el metge'm va dir:-Tranquil posis

després facis retratar.

Pro de tranquil no puc posar-m'hi

ni crec que mai mes ho estaré;

el de regalos que vaig fer-li

ja'm costa ... tres duros ben be.

.....

Ja sabeu are, amic Ximeno,

perqué aquest any no pujo jo;

pero, vindré si acás em torna

l'atac al fetge o al ronyó.

JOSEP ASMARATS

L'HOME BÒ

La veu de l'home bò
s'endinça en el meu cor com un

[ressò

del Bé suprem en tota sa puresa.

La veu de l'home bò

l'escolto com el sò

de tot un món que canta la

[Belleza.

L'amor de l'home bò

m'ensenya d'estimar i a veure

[en fiò

la vida que vivim amb impuresa.

L'amor de l'home bò

per mí té el màgic dó

d'extreure'm cor enfóra la

[tendresa.

El plany de l'home bò

l'acullo dintre meu com el ressò

de tot un món vençut per la

[malesa.

El plany de l'home bò

s'infiltra en el meu jo

tot sent indigne d'ell i sa

[grandesa.

IGNASI IGLESIAS

A la Senyoreta

Flora de Vallclara

Inolvidable amiga: He arribat a Sant Hilari sens novetat, el viatge desde Breda es magnífic, la primera encaixada ha sigut amb en Ramón Fidel xofer de la Companyia.

Estic instalada al mateix pis del Hort Nou ahont de la fines-treta del meu quarto contemplo un hermós paisatge que tu ja coneixes, la ferma muntanya de la Gabarra, l'alterós turó de Sant Miquel de les Formigues i una munió de turons i turonets coronats uns per verdosos castanyers i altres per fermes alsinars, tot això fa un contrast dintre'l meu cor que sols pots comprendre tu que ets com jo aimadora de les belleses de la naturalesa.

Tot just ahir va ser el primer dia d'anar a la Font picant i quin goig vaig sentir al baixar el primer graò de la font al pensar que l dec la vida, tu sabs bona amiga meva que estava completament perduda i que gracies a la Font picant soc lo que era anys enrera i que estic disposada a fers grans excursions com cada any, sols espero la teva companyia.

Demà pensem anar amb la Nurieta a portá un ciri al Nen Jesus de Praga per cumplir la prometensa que ferem quant ella estava malalta.

Tot això està molt animat, per tot veus grans corrues de forasters cercant la fresca i el benestar.

Quan vinguis, que ja t'espero amb dalit anirem a Creu de Llambanyes a fer la primera excursió i per que sigui més agradosa i atractivola passarem pel camí Fondo cap a cal Sastre per la drassera ahont trovarém la font del mateix nom allavors per un corriol florit ple de margaridetes i molsa farem cap a can Calabrés, Joanhuix, la suntuosa torre de Sant Miquel hostatje de la familia Dalmases-Vilavechia a can Plá